

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/95/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5706208532
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5706208532.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: D. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., M. S. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom so sídlom E., P. F. X, proti odporcovi: Milan Michalík AUTO ALLES, so sídlom Turany, Trusalová 1002/22, IČO: 14 186 209, zastúpenému JUDr. Jiřím Zátokom, advokátom so sídlom E., R. X, o zaplatenie 7.966,54 Eur (240.000,00 Sk), na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 9C/171/2006-553 zo dňa 23.07.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Martin vyhovel návrhu, ktorým sa domáhal navrhovateľ voči odporcovi zaplatenia sumy 7.966,54 Eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 07.09.2004 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na samostatné rozhodnutie po právoplatnosti rozsudku.

Prvostupňový súd rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 741 ods. 1 OZ, § 600 OZ a § 420 OZ, keď konštatoval, že obstarávateľ, v tomto prípade odporca, zodpovedá pri predaji zverenej veci kupujúcemu za vady predmetnej veci. Uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady nevyklučuje právo na náhradu škody, ktorá vznikla navrhovateľovi v dôsledku vady kúpenej veci a odporca teda zodpovedá navrhovateľovi za spôsobenú škodu podľa § 420 OZ, keď súd konštatoval, že boli splnené všetky 4 predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Povinnosťou odporcu pri prevzatí vozidla od predchádzajúceho majiteľa bolo skontrolovať správnosť výrobných čísel podvozku, motora a ďalších údajov, čo keby bol vykonal, mohol byť uzročený s tým, že je potrebné ďalšie šetrenie zamerať na to, či vozidlo nebolo v minulosti odcudzené, či nemá právne vady, pre ktoré sa pre kupujúceho môže stať v budúcnosti neupotrebitelným. Škoda tak vznikla vo výške zaplatenej kúpnej ceny. V zmysle ust. § 420 ods. 3 zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil, v danom prípade to neprichádza do úvahy, pretože v tomto smere by odporca musel preukázať existenciu takých okolností, z ktorých by bolo možné spoľahlivo vyvodiť záver, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od neho objektívne požadovať. Pokiaľ teda odporca by dôsledne pri prevzatí vozidla k obstaraniu predaja skontroloval jeho základné technické údaje, mohol jednoznačne prísť na to, že má sfalšované číslo karosérie. Rozhodnutie o trovách konania si súd vyhradil v zmysle ust. § 151 ods. 3 O.s.p. na samostatné uznesenie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal prostredníctvom zástupcu odvolanie odporca. Namietal nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O.s.p., čo má za následok nemožnosť riadnym spôsobom preskúmať rozhodnutie prvostupňového súdu a bolo mu tak odňaté právo konať pred súdom. Z toho, čo bolo z odôvodnenia rozsudku zrejmé, odmietal, že by mal zodpovedať za škodu navrhovateľovi. Poukázal na to, že osobné motorové vozidlo, ktoré predával navrhovateľovi, bolo dovezené do Slovenskej republiky a prepustené do voľného obehu potvrdením Colného úradu v Štúrove 20.10.2003. Technická spôsobilosť tohto vozidla bola schválená rozhodnutím

Okresného úradu v Bánovciach nad Bebravou zo dňa 11.11.2003 na základe technickej prehliadky STK. Následne po vykonaní osobnej prehliadky vozidla policajnými orgánmi v Bánovciach nad Bebravou bolo zaradené do evidencie motorových vozidiel a pridelené evidenčné číslo BN 676AL. Navrhovateľ uvedené motorové vozidlo kúpil od odporcu a prehlásil ho do evidencie Dopravného inšpektorátu v Michalovciach. Ani jednou kontrolou alebo prehliadkou nebol zistený zásah do VIN čísla, pričom pred kúpou motorového vozidla bola taktiež vykonaná technická kontrola a preverenie motorového vozidla v medzinárodnej overovacej sieti THG vo Zvolene s potvrdením, že číslo karosérie, motora a ich okolie je nepoškodené a nie sú badateľné žiadne stopy po neoprávnenom vonkajšom zásahu a údaje v nich sú správne. Uvedený stav potvrdil aj súdom vypočutý svedok Ing. P.. Navyše tento dôkaz bol vlastne jediným vykonaným od posledného rozhodnutia prvostupňového súdu, ktoré bolo uznesením odvolacieho súdu zrušené. Ničím nepodložený je aj záver súdu, že vozidlo malo právne vady v čase predaja a kúpy. Pridelenie nového čísla VIN karosérie tak, ako to bolo konštatované aj orgánmi SRN, bolo potrebné z dôvodu znehodnotenia týmito orgánmi po zistení, že u nich vozidlo s takýmto VIN číslom bolo vyradené z evidencie (vyradenie z evidencie je normálny úkon, ak je vozidlo predané do iného štátu a potvrdený vývoz). Navrhované dôkazy, výsluch svedkyne C., resp. získanie záznamu o prehliadke MOS THG neboli vykonané, hoci takýto návrh podával sám odporca v začiatkoch konania, ale súd ich pripustil a snažil sa zadovážiť až na návrh navrhovateľa, ktoré však už s odstupom času neboli vykonané. Taktiež z nijakého dokazovania nevyplývalo, že motorové vozidlo, ktoré bolo predané navrhovateľovi 06.09.2004 odporcom, bolo v deň predaja vlastníctvom lízingovej spoločnosti BPT, a.s.. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal odvolacím súdom rozsudok prvostupňového súdu zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. a vrátiť mu vec na ďalšie konanie.

K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril navrhovateľ.

Nesúhlasil s dôvodmi odvolania. Tieto považuje za rozporné s reálnym skutkovým stavom, keď z dokladov colnice nevyplýva, že bola vykonaná aj vizuálna - fyzická kontrola VIN čísla a čísla motora. Pokiaľ sa odvolateľ odvolával na odborný posudok o overení pôvodnosti vozidla, platnosť bola stanovená na 14 dní, pričom uplynula dňa 30.07.2004, avšak k uzatvoreniu zmluvy došlo 06.09.2004. V rámci prebiehajúceho súdneho konania však nebol ako dôkaz predložený pracovný list ani videozáznam z ohliadky motorového vozidla, ktoré by preukazovali hodnovernosť predmetného odborného posudku. Listinný dôkaz spoločnosti TRANS HOLDING GROUP Slovakia overovacej stanice Ing. P. je potom potrebné považovať ako listinu súkromnoprávnej povahy. Nie je pravdivé ani tvrdenie odporcu, že k prerazeniu posledných 5 čísel karosérie VIN čísla došlo až po tom, čo bolo predmetné motorové vozidlo zadržané na diaľničnom hraničnom prechode v SRN. Z listu zo dňa 01.02.2006 je zrejmé, že už v čase, kedy bolo predmetné motorové vozidlo dňa 28.09.2005 zadržané na diaľničnom hraničnom prechode, bolo posledných 5 čísel karosérie VIN prerazených. Z toho vyplýva, že k prerazeniu čísel muselo dôjsť ešte v čase pred jeho zadržaním orgánmi PZ SRN a nie až týmito orgánmi, ako to tvrdí odporca. Navrhovateľovi taktiež nie je zrejmé, na základe akej právnej skutočnosti, z akého právneho dôvodu alebo za akým účelom by malo z jeho strany dôjsť k pozmeňovaniu identifikačného čísla VIN u predmetného motorového vozidla, nakoľko toto bolo kúpené na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy a kúpna cena bola zo strany navrhovateľa riadne vyplatená. Nesúhlasil odvolateľ ani s tým, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nedostatočne odôvodnené. Podľa jeho názoru súd riadne zistil skutkový stav, vykonal dokazovanie, správne dôkazy vyhodnotil, pričom v odôvodnení uviedol, prečo nedošlo k vykonaniu niektorých ďalších navrhovaných dôkazov. Navrhovateľ opätovne poukazoval na to, že skúmané motorové vozidlo AUDI A3 malo na mieste, kde výrobca obvykle upevňuje typové nálepky, umiestnenú typovú nálepku, na ktorej bolo možné pozorovať identifikačné číslo VIN: WAUZZZ8LZVA090034, pričom z priloženého spisu Colného úradu Nitra je zrejmé, že motorové vozidlo s vyššie uvedeným identifikačným číslom VIN bolo dovezené na územie SR pani C. a toto bolo následne prepustené do colného režimu. Ide teda o jedno a to isté motorové vozidlo, ktoré bolo následne na základe kúpnej zmluvy predané navrhovateľovi a zaistené OR PZ v Michalovciach. Na základe uznesenia OR PZ Banská Bystrica bolo rozhodnuté, že odcudzené motorové vozidlo dňa 24.08.2003, ktoré bolo stotožnené ako vozidlo zadržané navrhovateľovi, bude vydané vlastníčkovi obchodnej spoločnosti BPT Leasing, s.r.o., Bratislava. V tejto súvislosti poukazoval navrhovateľ aj na znenie kúpno-predajnej zmluvy, v zmysle ktorej sa predávajúci zaväzuje, že v prípade, ak predané motorové vozidlo bude orgánmi polície pri prepise odňaté z dôvodu podozrenia, že pochádza z trestnej činnosti, vrátiť kupujúcemu celú kúpnu cenu do 3 dní. Napriek uvedenému citovanému zneniu kúpno-predajnej zmluvy odporca odmietol uhradiť kúpnu cenu v prospech navrhovateľa. Nakoľko podľa navrhovateľa sa jednalo o vozidlo, ktoré bolo preukázateľne odcudzené v roku 2003 obchodnej spoločnosti BPT Leasing, s.r.o., predávajúci, teda odporca, nemohol byť vlastníkom vyššie uvedeného

motorového vozidla a kúpno-predajná zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom a odporcom ako predávajúcim je absolútne neplatná. Odporca sa tak bezdôvodne obohatil na úkor navrhovateľa, vydanie ktorého si navrhovateľ uplatňuje v prebiehajúcom súdnom konaní. Navrhovateľ poukazuje na to, že odporca žiadnym spôsobom nepreukázal svoju námietku o tom, že motorové vozidlo, ktoré bolo orgánmi PZ navrhovateľovi zaistené a motorové vozidlo, ktoré predal odporca navrhovateľovi dňa 06.09.2004, sú dvoma rozdielnymi vozidlami. Z vykonaných dôkazov súdom je jednoznačné, že bola osvedčená identickosť predmetného motorového vozidla. Naopak, v tomto prípade odporca neuniesol svoje dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a po prejednaní odvolania v súlade s ust. § 214 ods. 1 O.s.p. rozsudok prvostupňového súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z návrhu navrhovateľa a vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom vyplynulo, že dňa 06.09.2004 účastníci uzatvorili Kúpno-predajnú zmluvu č. 4903/04/V, na základe ktorej navrhovateľ odkúpil ojazdené motorové vozidlo AUDI A3 1,8i Quatro, rok výroby 1997 za kúpnu cenu 240.000,00 Sk, ktorá bola zaplatená predávajúcemu v hotovosti pri podpise zmluvy. Navrhovateľ tvrdil, že predmetná kúpna zmluva je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a žiadal v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vydať bezdôvodné obohatenie (§ 457 OZ). Kúpno-predajnú zmluvu považoval za neplatnú z toho dôvodu, že dňa 28.09.2005 bolo osobné motorové vozidlo, ktoré užíval, zadržané policajnými orgánmi SRN pre podozrenie z falšovania identifikačného čísla karosérie vozidla VIN. Po odovzdaní vozidla Okresnému riaditeľstvu PZ Michalovce bolo toto zaistené a po vykonaní expertízy kriminalisticko-expertíznym ústavom PZ po potvrdení, že vykazuje znaky pozmeňovania VIN čísla a čísla motora vydané pôvodnému majiteľovi (BPT Leasing, s.r.o.). Prvostupňový súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 9C/171/06-97 zo dňa 10.01.2008, avšak tento rozsudok bol rozhodnutím odvolacieho súdu 9Co/121/2008 KS Žilina zrušený. Prvostupňovému súdu bolo vyčítané, že vec nesprávne právne posúdil, keď z opísaného skutkového stavu a vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym právnym záverom a vec posudzoval v zmysle § 741 OZ a § 420 OZ. Z vyjadrení účastníkov, ako aj z predložených listinných dôkazov bolo pritom nesporné, že medzi účastníkmi došlo ku kúpno-predajnej zmluve, kde odporca vystupoval ako predávajúci a navrhovateľ ako kupujúci. Navrhovateľ preukazoval, že táto zmluva je absolútne neplatná, nakoľko odporca mu predal osobné motorové vozidlo, ktorého vlastníkom nemohol byť, nakoľko vlastníkom tohto vozidla bola firma BPT Leasing, s.r.o., Bratislava, čo malo vyplynúť z jednotlivých dôkazov. Druhým v poradí rozsudkom č.k. 9C/171/06-137 prvostupňový súd opätovne návrhu vyhovel, pričom vec posúdil v zmysle § 451 OZ, keď uviedol, že motorové vozidlo malo v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy právne vady, a preto je kúpna zmluva v zmysle § 39 OZ neplatná. Aj tento rozsudok bol uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 9Co/240/2009 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie s tým, že rozsudok vykazoval vady, nakoľko bol nepreskúmateľný v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p.. Prvostupňovému súdu bolo vytknuté, že zdôvodnenie postrádalo, prečo nebolo prihliadané na všetky dôkazy v konaní, resp. vôbec neboli uvedené závery súdu o tom, ako jednotlivé dôkazy vyhodnotil a ako dospel k právnym záverom. Prvostupňový súd v poradí tretím rozsudkom sp. zn. 9C/171/06 opakovane vo veci rozhodol, návrhu vyhovel, pričom právne vec posúdil tak, že sa jedná o absolútne neplatnú uzatvorenú kúpnu zmluvu a plnenie prislúcha navrhovateľovi z titulu bezdôvodného obohatenia. Rozhodnutie súdu bolo podrobnejšie zdôvodnené, avšak opakovane odvolacím súdom bol rozsudok zrušený s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keď súdu bolo vytýkané, že vymenoval jednotlivé dôkazy, z ktorých pri rozhodovaní vychádzal, avšak nijakým spôsobom tieto nevyhodnotil, resp. zdôvodnenie rozhodnutia vychádzalo zo skutkových zistení, ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Svoje právne závery vykonal súd na základe zistení, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývali (podrobnejšie len opísal zistený skutkový stav). Po zrušení aj tohto rozhodnutia odvolacím súdom prvostupňový súd sa snažil o doplnenie dokazovania, avšak vykonal len dôkaz vypočutím svedka P., ktorý potvrdil, že spoločnosťou TRANS HOLDING GROUP bol stanovený postup kontroly identifikačných znakov vozidiel, okrem kontroly VIN čísla boli kontrolované ďalšie znaky, ktoré sa nachádzali na vozidle. Po kontrole bol vydávaný certifikát alebo protokol, v ktorom uvedené vozidlo bolo hodnotené slovne. Pokiaľ by napíňalo znaky odchýliek, tieto sa museli viesť pri podozrení na pozmeňovanie znakov, predovšetkým VIN čísla, mal povinnosť nariadenú spoločnosťou THG hlásiť prípad na políciu. Z dokumentácie bol vyhotovený pracovný list, ktorý mal 4 strany a uvádzali sa v ňom všetky znaky a odchýlky, ktoré boli zistené pri kontrole. Rovnako bol vyhotovený videozáznam z ohliadky. Kontrola identifikačných znakov bola vykonávaná aj

chemickými metódami za použitia chemického riedidla. Po vyhodnotení tohto dôkazu, o ktorých bolo predchádzajúce dokazovanie doplnené, prvostupňový súd opätovne vo veci rozhodol a návrhu vyhovel. Právne posúdenie veci však vykonal opätovne podľa § 740 ods. 1 OZ, resp. § 420 OZ, hoci už v poradí prvom rozsudku mu táto skutočnosť bola vytknutá ako nesprávna, nakoľko takéto právne posúdenie veci nezodpovedalo skutkovému stavu a vykonanému dokazovaniu. Prvostupňový súd opätovne hodnotil vzťah odporcu a navrhovateľa ako obstarávateľa kúpy, čo však už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí bolo odvolacím súdom vytknuté ako nesprávne. V odôvodnení rozhodnutia však nijakým spôsobom nie je uvedené, prečo prvostupňový súd v predchádzajúcich dvoch zrušujúcich rozsudkoch hodnotil na základe vykonaného dokazovania právny vzťah ako neoprávnené obohatenie, ktoré je povinný vrátiť odporcu z absolútne neplatnej kúpnej zmluvy na základe takto poskytnutého plnenia, pričom od posledného rozhodnutia bolo dokazovanie doplnené len o výsluch svedka P., ktorý vykonával identifikáciu motorového vozidla overovacou sieťou THG. Aj keď občianske súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (súd pozná právo) a účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok ani obranu proti nemu právne kvalifikovať, nakoľko právna kvalifikácia je vecou súdu, musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval. Súd tak skúma, či tvrdené skutočnosti možno podriaďiť pod hypotézu niektorej právnej normy tak, aby z dispozície tejto právnej normy bolo možné vyvodiť plnenie, prípadne určiť, či tu žalobcom požadovaný právny vzťah alebo právo je alebo nie je alebo potvrdiť také skutočnosti, ktoré bránia tomu, aby bolo žalobe vyhovené. Ak účastník vo veci uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje ním tvrdený nárok alebo obranu proti nemu, ale s týmito skutočnosťami spája nesprávne právne následky, nie je súd viazaný právnym názorom účastníka a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. V tomto prípade samotný navrhovateľ uviedol, že s odporcom uzatvoril kúpno-predajnú zmluvu a plnenie požaduje ako vrátenie kúpnej ceny z neplatnej kúpnej zmluvy. Týmto smerom súd zameral aj dokazovanie a vyhodnocoval skutočnosť, či motorové vozidlo, ktoré odpredal odporcu navrhovateľovi, v čase predaja malo alebo nemalo právne vady, teda či bolo vlastníctvom predávajúceho a mohlo tak byť predané kupujúcemu. V odôvodnení rozhodnutia sa však mieša zdôvodnenie v zmysle § 457 OZ a právne posúdenie súd stanovil v súlade s ust. § 741 ods. 1 OZ a § 420 OZ. Tiež posudzoval, či sa odporcu mohol exkulovať z povinnosti nahradiť škodu. K tomuto však žiadne dokazovanie vykonané nebolo. Rozhodnutie tak opäť vykazuje vady, v súlade s ust. § 157 ods. 2 je nepreskúmateľné.

Už v predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach odvolací súd uviedol, že uvedené zákonné ustanovenie (§ 157 ods. 2 O.s.p.) vymedzuje súdu spôsob, akým je povinný zdôvodniť svoje rozhodnutie tak, aby jeho dôvody boli jasné a presvedčivé. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, keď sú právne závery v nesúlade s obsahom spisu a v ňom zistenými skutkovými okolnosťami, je také rozhodnutie v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p., § 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia má potom vždy za následok odňatie možnosti účastníkovi konať pred odvolacím súdom, lebo sa objektívne dostáva do situácie, keď nemôže svoje odvolanie zákonným spôsobom zdôvodniť (nevie, akými úvahami sa súd pri rozhodovaní riadil, prípadne prečo niektoré dôkazy nevykonal, resp. nie je zrejmé, ako dospel na základe vykonaného dokazovania k právnym záverom).

Právo na súdnu ochranu okrem Ústavy SR, Listiny základných práv a slobôd a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zabezpečujú a vykonávajú jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. Obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo účastníka, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, prejedнала v dvojinstančnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti neostalo odvolaciemu súdu iné, ako napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 226 O.s.p., v zmysle ktorého ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.